

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**REGLEMENTĂRI PRIVIND
PERSONALUL DE SECURITATE
SUPLIMENTAR NECESAR
DESFAȘURĂRII EVENIMENTELOR
CU PUBLIC NUMEROS**

studiu documentar

decembrie 2024

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

<http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2024>

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan, Maria Filip
Consilieri parlamentari - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350,
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

Introducere	4
Bulgaria.....	5
Cipru.....	7
Croația.....	10
Estonia	13
Finlanda	14
Germania.....	16
Letonia	19
Lituania	19
Polonia	19
Portugalia.....	22
Slovacia.....	25
Slovenia	26
Spania	32
Suedia	36
Ungaria.....	37
Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord	40

Introducere

Prezentul material documentar a fost realizat, în principal, pe baza răspunsurilor primite de la serviciile de documentare din cadrul parlamentelor statelor membre UE și din partea Regatului Unit, în cadrul rețelei [Centrului European pentru Cercetare și Documentare Parlamentară – ECPRD](#). Solicitarea cu subiectul **Security staff issues at large public events**, lansată de Camera Deputaților-Parlamentul României la data de 12 decembrie 2024, a conținut următoarele întrebări:

1. *In order to provide security at major sporting or artistic events (competitions, concerts, etc.) attended by large numbers of people, can security companies employ natural persons on the basis of contracts of collaboration?*
2. *Do these natural persons have to be certified as specialized security guards in accordance with the law?*

În plus față de informațiile primite din rețeaua ECPRD, la analiza situației din fiecare țară dintre cele respondente, au fost adăugate informații legale în vigoare la data accesării, obținute din surse oficiale – autorități naționale, portaluri legislative, ghiduri etc.

În toate statele, personalul implicat în misiunile de asigurare a pazei și siguranței cu prilejul desfășurării unor evenimente cu participare numeroasă de public trebuie să dețină autorizație/licență pentru acest tip de activitate. Această autorizație/licență se eliberează de autoritatea competentă în urma participării la un curs organizat de entități acreditate și a promovării examenelor teoretice și practice corespunzătoare. Autorizația/licența este valabilă 3-5 ani și poate fi reînnoită, potrivit legii naționale.

În cadrul evenimentelor mari, organizatorii au obligația de a asigura paza și securitatea pe durata desfășurării evenimentului respectiv. În general, organizatorii încheie contracte de prestări servicii cu companii de pază și protecție; acestea pot subcontracta sau pot încheia alte tipuri de contracte civile, potrivit legii naționale, însă persoanele care vor avea atribuții de securitate trebuie să dețină autorizație/licență în acest domeniu.

Calificările necesare pentru tipurile de activități de securitate (pază bunuri/persoane, securitate, supraveghere etc.) se obțin în aceleași condiții, indiferent de perioada contractată – contract de muncă pe perioadă determinată/nedeterminată sau alt tip de contract civil, după caz.

Bulgaria

În conformitate cu [Legea privind activitatea de securitate privată](#), licența pentru securitatea diferitelor tipuri de obiective este eliberată unei persoane fizice/unei întreprinderi individuale (*sole proprietor*) sau unei persoane juridice. Entitățile care asigură securitatea pentru evenimente de amploare pot încheia contracte de muncă cu persoane fizice pentru a asigura securitatea evenimentului.

Activitățile de securitate privată sunt desfășurate pe baza unui contract scris. În cazul în care obiectul contractului este „securitatea unui eveniment”, pentru a asigura securitatea, trebuie să se recurgă la manageri și furnizori de activități de securitate privată (agenți de securitate) care au un contract de muncă cu persoana fizică/întreprinderea individuală sau cu persoana juridică. Fiecare agent de securitate trebuie să fie certificat, ceea ce înseamnă că trebuie să îndeplinească cerințele de la art. 50, alin. (3) din Legea privind activitatea de securitate privată și anume:

O persoană fizică înregistrată ca întreprinzător individual (*sole proprietor*), un membru al organului de conducere al societății comerciale sau al persoanei juridice, sau o altă persoană autorizată să o conducă și să o reprezinte, poate încheia un contract de muncă în temeiul alin. 1 numai cu o persoană adultă și capabilă, cu un nivel de educație cel puțin egal cu cel secundar (studii medii) - pentru un manager sau un prestator de servicii de securitate privată, care:

- să fie cetățean bulgar, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene, al unui alt stat - parte la Acordul privind Spațiul Economic European, sau al Confederației Elvețiene;
- să nu fi fost condamnat pentru o infracțiune săvârșită cu intenție;
- să nu fi fost adus ca inculpat pentru o infracțiune intenționată;
- să nu sufere de o boală mintală;
- să fie clinic sănătos din punct de vedere fizic, cu excepția cazului prevăzut la art. 7;
- să posede o calificare profesională în meseria de „agent de securitate”, dobândită într-o instituție din sistemul de educație și formare profesională.

În plus, în temeiul art. 92, alin. (3) din [Legea privind Ministerul de Interne](#), pot fi încheiate contracte între Ministerul de Interne și părțile interesate pentru asigurarea securității de către autoritățile de poliție a competițiilor sportive sau a altor evenimente de amploare.

Redăm în continuare alte articole de interes din Legea privind activitatea de securitate privată:

Art. 4. (1) Activitatea de pază privată se desfășoară după obținerea licenței în condițiile prezentei legi sau a unui certificat conform [ordonanței prevăzute la art. 2, alin. 4](#).

Art. 40. Licența pentru activitatea de securitate privată se eliberează de către directorul Direcției Generale a Poliției Naționale din cadrul Ministerului de Interne sau de către un funcționar împuternicit de acesta.

Art. 41 alin. (3) În vederea obținerii unei licențe, persoanele fizice înregistrate ca și întreprinzători individuali, proprietarii de societăți cu răspundere limitată cu asociat unic, asociații în societăți cu răspundere limitată, membrii organului de conducere al societății comerciale sau ai persoanei juridice, precum și asociații într-o societate în comandită simplă sau generală trebuie:

1. să nu fi fost condamnați pentru o infracțiune cu intenție cu caracter general, indiferent de reabilitare; pentru persoanele care sunt cetățeni bulgari, această împrejurare se stabilește din oficiu;
2. să nu fi fost acuzați de o infracțiune cu intenție cu caracter general;
3. să nu sufere de boli psihice;
4. să nu fi fost membri ai unui organ de conducere sau de control sau asociat general într-o societate pentru care a fost deschisă procedura de faliment sau într-o societate încetată din cauza falimentului, dacă au rămas nemulțumiți, în ultimii trei ani anteriori începerii data insolvenței stabilită de creditorii judecătorești;
5. să nu fi fost, în ultimul an anterior actului autorității competente relevante, membru al unui organ de conducere sau de control sau asociat general într-o societate a cărei licență de a desfășura activitate de securitate privată a fost revocată, cu excepția cazului în care actul de revocare a licenței eliberate a fost retras în mod corespunzător.

Art. 41. (4) Persoanele prevăzute la alin. (3), care nu sunt cetățeni bulgari și nu au permis de ședere permanentă în Republica Bulgaria, anexează documente care să ateste împrejurările specificate la alin. 3, eliberate de o autoritate competentă din țara în care sunt stabiliți, însoțite de o traducere oficială în limba bulgară.

Art. 44.

(1) Licența pentru desfășurarea activității de securitate privată se eliberează pe durată nedeterminată.

(2) Licența va preciza exhaustiv tipul de activitate prevăzut la art. 1, pe care persoana este îndreptățită să o desfășoare, sfera teritorială a activității, datele titularului licenței și faptul că aceasta este pe termen nelimitat.

(3) Licența se eliberează în forma aprobată prin ordin al ministrului de interne.

(4) Drepturile care decurg din licență nu sunt transferabile sau cesionabile.

(5) Pentru eliberarea unei licențe se percepe o taxă de stat în quantum stabilit printr-un tarif adoptat de Consiliul de Miniștri la propunerea ministrului de interne.

Cipru

Legea privind agențiile private de securitate (125/2007) autorizează agențiile private de securitate să furnizeze servicii pentru evenimente sportive sau artistice majore sau pentru orice alt tip de eveniment care atrage multe persoane.

În răspunsul primit de la partea cipriotă la solicitarea ECPRD 5947 a Camerei Deputaților, nu ni s-a comunicat clar dacă agenții de securitate pot fi cooptați și printr-un contract de colaborare, vorbindu-se doar de angajare în general (în textul legii anterior menționate).

Redăm în continuare articole de interes din Legea privind agențiile private de securitate (125/2007):

Art. 2. În prezenta lege, cu excepția cazului în care din text reiese un sens diferit:

„Șef” înseamnă Șeful Poliției;

„agent de securitate/pază privat” înseamnă persoana căreia i s-a eliberat licența de exercitare a profesiei de agent de securitate privat, în condițiile prevederilor prezentei legi;

„agent de pază” înseamnă persoana fizică angajată la o agenție privată de servicii de securitate în conformitate cu prevederile art. 10 și deține licență în temeiul prevederilor prezentei legi.

Art. 6. (1) Orice persoană fizică care dorește să exercite profesia de agent de securitate sau agent de securitate privat trebuie să depună cerere la Șeful Poliției, plătiind taxa stabilită, pentru a i se acorda licența de exercitare a profesiei de agent de securitate sau agent de securitate privat.

(2) Cererea de autorizare în temeiul alin. (1) se depune conform formularului stabilit de Șeful Poliției și include:

(a) numele, prenumele, adresa, numărul de identitate, numărul de telefon, calificările și experiența solicitantului;

(b) un certificat medical privind starea generală de sănătate a solicitantului, eliberat de un medic competent;

(c) dacă solicitantul își va oferi serviciile ca agent de securitate privat independent sau dacă va fi angajat ca agent de pază de către o agenție de servicii de securitate privată, caz în care va depune informații complete despre agenția privată de securitate la care va fi angajat;

(d) enumerarea activităților pe care le va oferi, în cazul unui agent de securitate privat;

(e) orice informații suplimentare pe care Șeful Poliției le-ar putea solicita.

Art. 7. (1) Nicio licență de exercitare a profesiei de agent de securitate sau de agent de securitate privat nu poate fi acordată de către Șeful Poliției unei persoane care:

- a) nu este cetățean al Republicii Cipru sau al altui stat membru al Uniunii Europene și nu a împlinit vârsta de 18 ani și, în cazul unui bărbat, nu și-a

îndeplinit obligațiile militare, cu excepția cazului în care a fost scutit legal pentru motive care nu au legătură cu motive de sănătate care pot afecta exercitarea atribuțiilor de agent de securitate sau de agent de securitate privat;

b) a fost condamnat în Cipru sau în străinătate pentru oricare dintre următoarele infracțiuni și nu a fost reabilitat în conformitate cu Legea privind reabilitarea persoanelor condamnate:

(i) crimă, viol, omor premeditat sau tentativă de omor;

(ii) incendiere, încercare de a distruge proprietăți cu explozibili;

(iii) importul, deținerea, fabricarea, depozitarea sau transportul de materiale explozive, în conformitate cu subsecțiunea (4) din articolul 4 din Legea explozivilor, cu excepția deținerii de cartușe de arme de foc clasa D din Legea privind armele de foc și alte arme;

(iv) importul, achiziția, deținerea, folosirea ilegală a unei arme de foc din clasa A, B sau C din Legea privind armele de foc și altele decât cele de foc;

(v) agresiune care provoacă vătămare corporală gravă sau vătămare corporală reală;

(vi) deținerea ilegală sau deținerea ilegală în scopul furnizării de droguri controlate sau substanțe psihotrope, în conformitate cu Legea privind drogurile și substanțele psihotrope;

(vii) tâlhărie, efracție, jaf, luarea de bunuri prin amenințare, răpire, daune rău intenționate sau incest;

(viii) traficul de persoane adulte, traficul de copii, traficul și exploatarea de organe umane, exploatarea la locul de muncă, exploatarea sexuală a adulților, exploatarea sexuală a copiilor, pornografia infantilă și administrarea unei case de toleranță, contrar Legii privind Combaterea Traficului și Exploatării Persoanelor și Protecția Victimelor;

(ix) pornografia infantilă cu încălcarea Legii privind Convenția împotriva criminalității pe internet (punere în aplicare);

(x) întreținerea, utilizarea, îngrijirea, administrarea sau implicarea în administrarea unui loc ca casă de jocuri de noroc sau casă de pariuri sau pentru jocuri de noroc, deținerea oricăror instrumente sau echipamente utilizate sau care urmează a fi utilizate pentru astfel de jocuri, contrar Legii privind Casele de Pariuri, Casele de Jocuri și Prevenirea Jocurilor de Noroc;

(xi) deținerea sau controlul unei mașini de jocuri de noroc sau importarea sau fabricarea unui aparat de jocuri de noroc cu încălcarea Legii privind aparatele de jocuri și divertisment;

(xii) neinterzicerea accesului minorilor într-un spațiu licențiat în care se desfășoară activități de acceptare colectivă a pariurilor sau activități de pariuri colective fără licență sau cu încălcarea condițiilor licenței, încălcând astfel Legea privind pariurile colective (reglementare și impozitare);

(xiii) o infracțiune care implică lipsă de integritate sau indecență morală.

- c) a fost concediat din serviciul public sau educațional sau din Poliția ori Armata Republicii Cipru ori a altui stat membru al Uniunii Europene ori de către o persoană juridică de drept public, pentru o abatere disciplinară care implică necinste sau abateri de la morală;
- d) ocupă o funcție în serviciul public sau educațional al Republicii Cipru sau al altui stat membru al Uniunii Europene ori în Poliția ori Armata Republicii Cipru sau este angajat al unei persoane juridice de drept public.
- e) este consumator de stupefiante sau alte substanțe psihotrope.
- f) suferă de o boală psihică care, în opinia Șefului Poliției, îl poate împiedica să își îndeplinească atribuțiile: cu condiția ca Șeful Poliției să ceară solicitantului să furnizeze, pe lângă certificatul medical prevăzut la paragraful (b) al alin. (2) al articolului 6, un certificat medical special de la un ofițer medical guvernamental în legătură cu starea sa psihică de sănătate mintală;
- g) este producător sau distribuitor sau vânzător de arme și muniții sau explozibili;
- h) Șeful Poliției a decis că nu este o persoană potrivită pentru a exercita profesia de agent de securitate sau agent de securitate privat.

(2) Șeful Poliției poate, înainte de a acorda licența de exercitare a profesiei de agent de securitate sau agent de securitate privat, să ceară solicitantului să promoveze un examen scris sau oral.

(3) Șeful Poliției eliberează licența de exercitare a profesiei de agent de securitate sau agent de securitate privat după ce solicitantul a achitat taxa prevăzută.

Art. 8. Nicio persoană nu poate exercita profesia de agent de pază sau de paznic privat, decât dacă deține o licență de exercitare a profesiei de paznic sau agent de pază privat eliberată în temeiul prevederilor legii.

Art. 8A. Șeful Poliției poate, fără a oferi vreo justificare, să refuze eliberarea sau reînnoirea licenței de exercitare a profesiei de agent de securitate sau de agent de securitate privat, din motive ce țin de probleme legate de securitatea statului sau de ordine publică: cu condiția ca, în scrisoarea de refuz trimisă solicitantului de Șeful Poliției, să se menționeze că cererea acestuia este respinsă deoarece, pe baza unor informații care nu pot fi divulgate din motive legate de securitatea statului sau de ordinea publică, acesta nu este considerat o persoană aptă să practice profesia în cauză.

Art. 16. (1) Agențiile private de servicii de pază au obligația de a instrui în mod corespunzător paznicii și personalul pe care îl angajează, în funcție de sarcinile care le sunt atribuite, înainte de a-și asuma atribuțiile:

Cu condiția ca programul de formare și conținutul examenelor să fie aprobate de către Șeful Poliției:

Se mai prevede că, obligația prevăzută de prezenta subsecțiune:

- a) nu se aplică agenților de securitate și personalului care desfășoară exclusiv activitățile menționate la paragrafele (e), (f), (h) și (j) din alineatul (2) al articolului 4,
- b) poate să nu se aplice personalului care, conform evaluării Șefului Poliției, îndeplinește funcții auxiliare.

(2) Șeful Poliției poate cere solicitanților licenței de agent de securitate privat să participe la un program de pregătire organizat de o școală, colegiu sau instituție de învățământ și să promoveze examenele specificate de acesta.

(3) Orice persoană, școală, colegiu sau altă instituție de învățământ poate oferi pregătire specială unui agent de securitate sau agent de securitate privat, cu condiția ca programa și subiectele acestei pregătiri speciale, precum și numărul de ore de prezență pentru fiecare materie, să fi primit aprobarea prealabilă a Șefului Poliției.

(4) Un membru al Poliției, autorizat în scris de către Șeful Poliției, poate participa și monitoriza programele de instruire desfășurate în conformitate cu alin. (1).

Croația

În conformitate cu dispozițiile Legii privind serviciile de securitate privată, serviciile reglementate de această lege pot fi prestate de societăți de securitate autorizate care dețin aprobarea Ministerului de Interne pentru a desfășura astfel de activități (art. 1). Aceste societăți sunt obligate să încheie un contract de muncă cu angajații lor care prestează servicii de securitate privată, în conformitate cu dispozițiile reglementărilor relevante din domeniul muncii (art. 10). Prin urmare, persoanele fizice care prestează servicii de securitate privată pentru societățile de securitate nu pot face acest lucru pe baza unui contract de servicii, ci exclusiv în temeiul unui contract de muncă.

Persoanele fizice pot presta servicii de securitate privată numai dacă au obținut permisiunea Ministerului de Interne (art. 4 alin. 1), adică dacă li s-a emis o decizie administrativă prin care sunt autorizate să îndeplinească sarcini de securitate privată.

Redăm în continuare alte articole de interes din Legii privind serviciile de securitate privată:

Art. 4 (1) Activitatea de protecție privată poate fi desfășurată de persoane juridice și fizice, precum și de serviciile interne de protecție care au aprobare din partea Ministerului de Interne pentru a desfășura aceste activități.

Art. 4. (3) Activitatea de protecție privată în Republica Croația poate fi desfășurată atât de persoane juridice, cât și de persoane fizice specializate cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau în state semnatare ale Acordului privind

Spațiul Economic European, care au autorizația pentru desfășurarea activității de protecție privată eliberată de statul de origine, pe baza autorizației emisă de Ministerul de Interne (din Croația), și care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au o filială sau o unitate separată în Republica Croația;
2. desemnează o persoană responsabilă în filială sau un șef de unitate separată, care trebuie să îndeplinească toate condițiile stabilite în articolul 15 alineatul 1 din această lege;
3. dispune de un sediu de afaceri organizat care îndeplinește condițiile de spațiu și tehnică conform ordonanței de reglementare a condițiilor de spațiu și tehnic pe care trebuie să le îndeplinească sediul de afaceri în care se desfășoară activitatea de protecție privată.

(4) Prin excepție de la alineatul 3 din acest articol, persoanele juridice și prestatori de servicii cu sediul în state membre ale Uniunii Europene sau în state semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European, care au autorizația pentru desfășurarea activității de protecție privată emisă de statul de origine și care desfășoară activități temporare și ocazionale de protecție privată în Republica Croația (precum protecția și escorta valorilor în tranzit sau până la destinație în Republica Croația, protecția persoanelor, protecția expozițiilor temporare etc.), nu trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul 3 din acest articol, dar trebuie să aibă o decizie de recunoaștere a calificării profesionale străine conform reglementărilor speciale, să încheie un contract cu beneficiarul protecției private din Republica Croația și să informeze Ministerul de Interne (din Croația) despre începutul și finalul activităților, în scris, cu cel puțin 24 de ore înainte și după încheierea acestor activități.

Art.12. (1) Ministerul de Interne va emite o aprobare pentru desfășurarea activității de protecție privată persoanelor juridice și întreprinzătorilor menționați la articolul 4, alineatul 1 din prezenta lege, dacă aceștia îndeplinesc următoarele condiții:

1. au înregistrată activitatea de protecție privată în registrul corespunzător, conform reglementărilor speciale, în conformitate cu clasificarea națională corespunzătoare a activităților;
2. au un act de numire a persoanei responsabile pentru activitatea de protecție privată în cadrul persoanei juridice sau al unei întreprinderi comune, care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 15, alineatul 1 din prezenta lege;
3. îndeplinesc cerințele pentru celelalte persoane autorizate pentru reprezentare, precum și pentru fondatorii persoanei juridice, conform articolului 15, alineatul 1, punctele 6, 7 și 8 din prezenta lege;
4. au un act de clasificare a locurilor de muncă în activitatea de protecție privată, cu descrierea acestor activități și cu atribuțiile angajaților pentru fiecare loc de muncă;
5. au un act general privind sigla de protecție;
6. au un act general privind uniforma de lucru pentru activitățile de protecție fizică;

7. au un spațiu de lucru amenajat conform reglementărilor referitoare la condițiile de spațiu și tehnice pe care trebuie să le îndeplinească spațiul în care se desfășoară activitatea de protecție privată.

În Croația, există [Legea privind prevenirea incidentelor la competițiile sportive](#). Redăm în continuare articolele relevante pentru materialul documentar de față.

Art. 6. (1) Organizatorul competiției sportive, în funcție de tipul sportului și nivelul competiției sportive, tipul de obiectiv sportiv, numărul estimat de spectatori și evaluarea riscului de apariție a tulburărilor și violenței, trebuie să aibă un serviciu de pază adecvat competiției sportive, cu un număr suficient de paznici. (2) Serviciul de pază poate fi alcătuit din angajați ai organizatorului competiției sportive care îndeplinesc sarcini de paznic, voluntari din rândul altor angajați ai organizatorului competiției sportive sau membri ai cluburilor de fani sau alți fani ai organizatorului competiției sportive. (3) Organizatorul competiției sportive poate utiliza pentru serviciile de pază și angajați ai unei societăți comerciale care desfășoară activități de protecție privată pe baza unui contract cu acea societate. (4) Regulile federației sportive sau ale altor asociații sportive de nivel superior stabilesc, în conformitate cu reglementările din articolul 5 alineatul (1) al acestei legi și în funcție de criteriile din alineatul (1) al acestui articol, parametrii pentru determinarea numărului minim de paznici pentru anumite competiții sportive și, în funcție de nivelul competiției sportive, când serviciul de pază trebuie să fie efectuat de către paznicii angajați ai organizatorului competiției sportive și/sau angajați ai unei societăți comerciale care desfășoară activități de protecție privată.

Art. 7. Atunci când o competiție sportivă se organizează într-un sistem de competiții care cuprinde două sau mai multe județe, la nivel național sau ca competiție internațională, cel puțin 15% dintre persoanele care îndeplinesc funcții de pază trebuie să fie angajați ai organizatorului competiției sportive, care desfășoară activități de paznic, sau angajați ai unei societăți comerciale care efectuează activități de protecție privată.

Art. 11. (1) Organizatorul competiției sportive poate angaja sau utiliza ca paznici doar persoane care sunt fizic și psihic apte pentru îndeplinirea sarcinilor de paznic, care au cel puțin o diplomă de învățământ liceal, care nu au fost condamnate pentru fapte contravenționale împotriva ordinii și liniștii publice sau pentru infracțiuni comise din interes material sau din motive imorale sau pentru care se desfășoară urmărire penală din oficiu. (2) Paznicii care nu sunt angajați ai organizatorului competiției sportive sau ai unei societăți comerciale care desfășoară activități de protecție privată trebuie să urmeze un curs de pregătire în care vor fi informați despre obligațiile și atribuțiile lor și în cadrul căruia se va evalua gradul lor de pregătire fizică și psihică și adecvarea pentru îndeplinirea sarcinilor de pază. (3) Regula privind formarea persoanelor care îndeplinesc funcții de paznic la competițiile sportive va fi stabilită printr-un regulament emis de ministrul afacerilor interne.

Art. 12. Paznicii trebuie să fie politicoși și gata să ajute în relațiile cu spectatorii, nu trebuie să fie sub influența alcoolului sau a substanțelor interzise și nu trebuie să își manifeste apartenența la un grup de susținători.

Art. 13. Organizatorul competiției sportive poate încheia un contract cu clubul oaspete pentru ca sarcinile de pază pentru spectatorii susținători ai clubului oaspete să fie îndeplinite de paznicii acestui club.

Estonia

În conformitate cu art. 15 din [Legea privind activitățile de securitate](#), un agent de securitate poate fi o persoană care:

- 1) este cetățean estonian în vârstă de cel puțin 18 ani, cu educație de bază și capacitate juridică deplină sau o persoană care a dobândit dreptul de ședere în Estonia sau care a primit un permis de ședere în Estonia;
- 2) cunoaște limba estonă la nivelul stabilit prin lege sau prin dispozițiile legislative adoptate pe baza legii;
- 3) are pregătire fizică și o stare de sănătate care îi permite să își îndeplinească sarcinile;
- 4) este apt din punct de vedere al moralității și caracterului pentru a îndeplini sarcinile de agent de securitate și a cărui conduită și comportament nu pun în pericol siguranța sa sau a altei persoane;
- 5) nu este dependent de alcool sau de consumul de stupefiante sau substanțe psihotrope.

Alte prevederi ale art. 15 se referă la faptul că:

- Un agent de securitate trebuie să fie agent de securitate în temeiul [Legii profesiiilor](#) (art. 15 alin. 2).
- Agentul de securitate trebuie să fi fost supus unui examen medical nu mai devreme de trei luni înainte de începerea activității inițiale, care va determina starea sa de sănătate și aptitudinea de a lucra în domeniul de activitate. Agentul de securitate trebuie să se supună periodic unui examen medical (art. 15 alin. 5).
- Este interzis să lucreze ca agent de securitate o persoană ale cărei antecedente penale pentru o infracțiune comisă cu intenție nu au fost șterse din cazierul judiciar (art. 15 alin. 7).
- Un agent de securitate trebuie să urmeze cursuri de perfecționare în conformitate cu normele privind activitățile de securitate stabilite în temeiul art. 4 alin. (3) din lege (art. 15 alin. 11).
- Un agent de securitate poate deține calificarea profesională de agent de securitate eliberată într-o țară străină dacă aceasta a fost recunoscută de către conducerea poliției și a poliției de frontieră în conformitate cu Legea privind recunoașterea calificărilor profesionale străine (art. 15 alin. 13).

Potrivit art. 16 din Legea privind activitățile de securitate:

- 1) Compania de securitate eliberează agentului de securitate un certificat de muncă și, dacă este necesar, o uniformă.
- 2) Compania de securitate prezintă o descriere a uniforme și a certificatului de angajare Consiliului poliției și al poliției de frontieră, care verifică conformitatea acestora cu cerințele stabilite în regulamentul emis în conformitate cu art. 4 alin. (3) din prezenta lege. Conducerea Poliției și a Gărzii de Frontieră poate, prin contract administrativ, să autorizeze o parte terță să îndeplinească această sarcină.
- 3) Conducerea Poliției și a Gărzii de Frontieră exercită supravegherea administrativă asupra executării contractului administrativ menționat la alin. (2) din prezentul articol.

Potrivit art. 11 din Legea privind activitățile de securitate, înainte ca o firmă să înceapă o activitate economică în domeniul asigurării securității, aceasta trebuie să dețină o licență. Art. 12 descrie procesul de solicitare și de eliberare a unei licențe.

Finlanda

Companiile de securitate pot angaja persoane fizice pentru a asigura suplimentar securitatea la evenimente majore sau alte obiective de securitate. O persoană care îndeplinește în mod oficial atribuții de securitate este obligată să dețină o licență eliberată de Poliție, potrivit prevederilor [Legii privind serviciile de securitate privată \(1085/2015\)](#). Poliția are un rol-cheie în supravegherea sectorului de securitate privată, prin Consiliul Național al Poliției. Monitorizarea serviciilor de securitate și a licențelor angajaților din sector intră în atribuțiile departamentului de poliție teritorial.

Consiliul Național al Poliției și departamentele de monitorizare:

- eliberează, la cerere, atestate de agenți/supraveghetori de securitate;
- autorizează persoanele responsabile, managerii, adjuncții și managerii temporari pentru titularii de licențe de afaceri, precum și formatorii pentru utilizarea forței și a armelor de foc și pentru *stewarding* de securitate;
- poate să aducă modificări termenilor, condițiilor și restricțiilor licențelor persoanelor juridice și persoanelor fizice din sectorul de securitate;
- anulează licențele pentru sectorul de securitate, fie la cerere, fie la solicitarea autorităților.

Departamentele de poliție sunt însărcinate cu supravegherea diferiților operatori din sectorul securității private din jurisdicția lor:

- monitorizarea activității societăților private de securitate, a managerilor, gărzilor, stewarzilor de securitate, agenților de securitate și a persoanelor care efectuează controale de securitate, precum și a formatorilor în domeniul

utilizării forței, armelor de foc și stewartilor de securitate și a entităților care organizează cursuri de formare în domeniu;

- modifică termenii, condițiile și limitările licențelor, dacă și când este necesar;
- acordă, la cerere, licențe pentru inspectorii de securitate din jurisdicția lor;
- pot anula licențele menționate anterior, fie la cerere, fie la solicitarea autorităților.

Potrivit art.35, Capitolul III (Activități de supraveghere în cadrul evenimentelor) al Legii 1085/2015, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un agent de securitate sunt:

- 1) *a împlinit vârsta de 18 ani;*
- 2) *este cunoscut ca fiind onest și de încredere și dispune de calitățile personale necesare pentru ocuparea postului;*
- 3) *a absolvit cu succes o formare care îndeplinește cerințele prevăzute lege și care include cel puțin temele educaționale legate de activitatea, drepturile și îndatoririle unui agent de aplicare a legii (formarea de bază a unui agent de aplicare a legii);*
- 4) *a absolvit cu succes un curs de perfecționare care îndeplinește cerințele prevăzute de lege (perfecționarea pentru stewarti) nu mai devreme de șase luni înainte de solicitarea unei noi autorizații, în cazul în care solicitantul a fost deja autorizat anterior ca steward de securitate în temeiul punctului 3.*

(...) *Autorizarea ca steward de securitate este valabilă 5 ani.*

Articolul 37 prevede următoarele:

Ținând cont de amploarea și natura evenimentului, departamentul de poliție de la locul desfășurării evenimentului poate, pentru un motiv special, să accepte o persoană care îndeplinește numai cerințele 1 și 2 prevăzute la art.35, în calitate de supraveghetor de ordine pentru un singur eveniment, în conformitate cu [Legea privind adunările publice \(530/1999\)](#) sau pentru evenimente de aceeași natură, organizate de același organizator, în același loc, timp de maximum patru luni într-un an. Un astfel de supraveghetor de ordine nu are atribuțiile prevăzute în secțiunea 42 subsecțiunea 2 și secțiunea 43.¹

În cazul în care este numit supraveghetorul de ordine menționat în această secțiune, trebuie să existe întotdeauna un număr suficient de supraveghetori de ordine care au absolvit formarea de bază respectivă sau o pregătire anterioară similară.

O cerere de autorizare ca agent de securitate trebuie depusă la departamentul de poliție (online). Departamentul de poliție va elibera un card de securitate persoanei autorizate ca agent de securitate. Agentul de pază trebuie să poarte cardul asupra sa în cadrul sarcinilor de securitate și să îl prezinte la cerere. Cardul este valabil pentru o perioadă de maximum cinci ani sau până când agentul de pază împlinește vârsta de

¹ Îndepărtarea și reținerea unei persoane.

68 de ani. O persoană care a absolvit un nivel mai scăzut de formare este admisă ca agent de securitate temporar. Autorizația este valabilă pentru o perioadă maximă de patru luni. În plus, o persoană poate fi numită agent de ordine publică în cazul în care deține o autorizație de agent de ordine publică, emisă de poliție.

Potrivit art.37 din Legea 1085/2015, instruirea personalului se poate realiza de către:

- 1) poliție;
- 2) un furnizor de învățământ care deține o licență de organizare a diplomelor și formării pentru o diplomă profesională în securitate sau o diplomă de bază în securitate sau grade similare acordate de Ministerul Educației și Culturii, conform prevederilor Legii privind învățământul profesional;
- 3) cu excepția formatorilor în discipline didactice legate de operațiuni de prim-ajutor și salvare în situații de urgență, o entitate autorizată ca formator în forțele de ordine; formatorii în discipline didactice legate de operațiunile de prim-ajutor și salvare de urgență trebuie să aibă competențe profesionale și experiență de formare în domeniul relevant.

Legea privind supraveghetorii de securitate (533/1999) stabilește dispoziții privind obligațiile și competențele persoanelor care au fost desemnate să mențină ordinea și securitatea (supraveghetori de securitate) în temeiul Legii adunărilor publice (530/1999), al Legii privind recreerea în aer liber (606/1973), al Legii privind personalul naval (423/1978), al Legii privind ordinea publică (612/2003) sau al Decretului privind firmele de cazare și *catering* (727/1991), precum și privind acordarea certificării acestor persoane pentru îndeplinirea acestor sarcini, în măsura în care nu se prevede altfel în legile menționate anterior sau în orice altă lege. Legea se aplică, de asemenea, persoanelor care, în temeiul unui contract au fost desemnate să îndeplinească atribuțiile de steward de securitate, potrivit legii.

În ceea ce privește asigurarea ordinii și liniștii publice, detalii sunt oferite pe site-ul Poliției finlandeze <https://poliisi.fi/en/security-stewarding>.

Germania

Activitatea de pază a bunurilor și persoanelor se poate desfășura numai pe baza unei licențe, emisă de autoritatea competentă (secțiunea 34a din Legea comerțului-GewO). Potrivit legii, *autorizația este refuzată în cazul în care:*

1. *solicitantul sau administratorul firmei /sucursalei nu are disponibilitatea necesară pentru desfășurarea activității;*
2. *solicitantul nu are o situație financiară ordonată și fiabilă²:*

² Orice persoană care a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune sau pentru furt, delapidare, estorcare, fraudă, înșelăciune, spălare de bani, fals în documente, primire de bunuri furate, cămătărie sau infracțiune de insolvență în ultimii cinci ani înainte de depunerea cererii nu are fiabilitatea necesară. Se consideră că există circumstanțe financiare neordonate dacă s-a deschis o procedură de insolvență

3. *solicitantul sau administratorul nu dovedește că deține expertiza necesară în ceea ce privește cunoștințele de bază juridice și tehnice pentru exercitarea activității de securitate, prin promovarea cu succes a unui examen în fața Camerei de Comerț și Industrie; pentru persoanele juridice, acest lucru se aplică reprezentanților legali, în măsura în care aceștia sunt direct implicați în îndeplinirea activităților de securitate;*
4. *solicitantul nu face dovada asigurării de răspundere civilă.*

De regulă, fiabilitatea necesară nu este prezentă în cazul în care solicitantul sau una dintre persoanele autorizate să gestioneze societatea sau o sucursală:

- *a fost membru al unei asociații care a fost interzisă incontestabil ca organizație în temeiul Legii asociațiilor sau care face obiectul unei interdicții incontestabile de activitate în temeiul Legii asociațiilor și nu au trecut încă zece ani de la încetarea calității de membru;*
- *a fost membru al unui partid a cărui neconstituționalitate a fost stabilită de Curtea Constituțională Federală, în conformitate cu art.46 din Legea privind Curtea Constituțională Federală, și nu au trecut încă zece ani de la încetarea calității de membru;*
- *în mod individual sau în calitate de membru al unei asociații, desfășoară sau sprijină ori a desfășurat sau a sprijinit în ultimii cinci ani activități în sensul secțiunii 3 alineatul (1) din Legea federală privind protecția Constituției³;*
- *a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate (...) în ultimii cinci ani anteriori depunerii cererii, pentru tentativă sau săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute de lege (...).⁴*

De asemenea, nu se acordă licența în cazul în care proprietarii firmei de securitate sau administratorii acesteia nu au locuit în Germania sau într-un alt stat membru al UE sau al SEE în ultimii trei ani, iar fiabilitatea / credibilitatea acestora nu poate fi stabilită.

În concluzie, agenții de securitate trebuie să fie fiabili (secțiunea 34a GewO) și să facă dovada cunoștințelor juridice și tehnice necesare privind principiile de bază ale industriei securității prin intermediul unui certificat eliberat de Camera de Comerț și Industrie. Fiabilitatea personalului de securitate pentru evenimente mari este verificată pe baza unei declarații din partea autorității de protecție constituțională a landului respectiv. Pentru desfășurarea activităților de pază și securitate la evenimente mari, se impune promovarea unui examen special de expertiză în fața Camerei de Comerț și Industrie.

împotriva bunurilor solicitantului sau dacă acesta este înscris pe lista ținută de instanța de insolvență sau de instanța de executare (secțiunea 26 alin. 2 din Codul insolvenței),

<https://bdvm.de/zuverlaessigkeit-und-geordnete-vermoegensverhaeltnisse/>

³ <https://www.gesetze-im-internet.de/bverfschg/BJNR029700990.html>

⁴ https://www.gesetze-im-internet.de/gewo/_34a.html

Agenții de securitate și persoanele autorizate trebuie să fie înscrise de către proprietarul societății de securitate în așa-numitul registru al agenților de securitate și trebuie, în general, să aibă 18 ani împliniți sau, dacă sunt minori, să aibă deja o calificare specificată în secțiunea 8 din Ordonanța privind societățile de protecție și pază ([BewchV](#)).

Anumite activități, sensibile din punct de vedere al securității, necesită un control de securitate în temeiul Legii privind controlul federal de securitate și protecția informațiilor clasificate ([SÜG](#)). Cerințele SÜG se aplică și personalului de securitate din sectorul privat. Activitățile sensibile din punct de vedere al securității sunt prevăzute expres în secțiunea 1 din SÜG, precum și în alte legi speciale. De exemplu, o persoană care are acces la informații clasificate desfășoară o activitate sensibilă din punct de vedere al securității. Similar, este necesară o verificare de securitate în zonele de securitate clasificate ale agențiilor federale publice, în zonele cu infrastructuri critice și de apărare sau în zonele militare restricționate. Tipul și domeniul de aplicare al controlului de securitate sunt reglementate în secțiunile 7-12 SÜG. Conform secțiunii 8, controlul de securitate simplu se bazează pe:

- evaluarea informațiilor furnizate de o persoană în așa-numita declarație de securitate, luând în considerare constatările autorităților de protecție a Constituției (secțiunile 12 și 13 SÜG);
- informațiile din Registrul penal central federal, Registrul comercial central și Registrul central de urmărire penală al Parchetului (secțiunea 12 SÜG);
- în cazul persoanelor care nu sunt cetățeni UE cu drept de liberă circulație, informațiile din Registrul central al străinilor (AZR), în măsura în care acest lucru este necesar în cazuri individuale;
- sesizările adresate Oficiului Federal de Poliție, anumitor autorități federale de poliție și serviciilor federale de informații (...).

În cazul controlului de securitate extins (secțiunea 9 SÜG) și al controlului de securitate cu investigații de securitate (secțiunea 10 SÜG), sunt luate măsuri suplimentare (de exemplu, sunt verificate datele de reședință și identitatea persoanelor în cauză). În plus, partea vizibilă public a rețelelor sociale poate fi, de asemenea, inspectată.

În conformitate cu prevederile [Legii privind formarea profesională-BBiG](#), Camera de Comerț și Industrie (IHK) organizează examenele în formarea profesională inițială și continuă. Organizarea examenului pentru obținerea atestatului de agent/angajat în servicii de protecție și securitate este detaliată pe site-ul Institutului Federal pentru Educație și Formare Profesională ([BIBB](#)) și în reglementările privind formarea profesională de la nivelul fiecărui land.⁵

⁵ Berlin,
<https://www.ihk.de/blueprint/servlet/resource/blob/2262848/88b012cc801161ca2752862a473777ae/pruefungsordnung-ihk-berlin-data.pdf>

Letonia

În Letonia, acest aspect este reglementat de [Legea privind activitățile de pază și securitate](#). Serviciile de securitate trebuie să fie prestate de personal de securitate autorizat. Prin urmare, persoanele angajate prin contracte de colaborare trebuie să dețină o autorizație specială pentru a furniza în mod legal astfel de servicii (art.6). Tipurile de servicii pe care persoana fizică/persoana juridică este autorizată să le presteze se indică în autorizația specială (licență). Acest document se eliberează de Poliția de Stat și este valabilă 5 ani pentru desfășurarea activităților de pază și securitate pe întreg teritoriul statului.

Condițiile necesare pentru obținerea autorizației de către o persoană fizică, potrivit art.7, sunt:

- să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune;
- să nu aibă calitatea de inculpat într-un proces penal;
- să nu fie diagnosticată cu tulburări psihice sau tulburări de comportament, dependență de alcool sau substanțe stupefiante/psihotrope/toxice.

Lituania

Pentru a asigura securitatea la diferite tipuri de evenimente, societățile de securitate angajează persoane fizice conform reglementărilor Codului muncii, pe bază de contracte de muncă pe durată determinată sau nedeterminată. Aceasta înseamnă că, în general, persoanele fizice nu pot fi angajate pentru această muncă sau pentru orice alt tip de muncă similară pe baza unui contract de servicii (civil), deoarece ar putea încălca principiul relațiilor de muncă.

Instanțele lituaniene au clarificat în mod repetat faptul că, atunci când între un angajator și un angajat se dezvoltă o relație de subordonare, aceasta nu trebuie considerată o prestare de servicii pe baza unui contract civil de servicii, ci o relație de muncă în temeiul Codului muncii.

Nu există cerințe legale speciale pentru persoanele fizice care doresc să fie angajate ca agenți de securitate, cu excepția condițiilor de sănătate. În plus, companiile de securitate angajează persoane cu cazier judiciar curat.

Polonia

Asigurarea securității la evenimentele sportive sau artistice majore la care participă un număr mare de persoane este reglementată în principal de:

- [Legea din 20 martie 2009 privind securitatea evenimentelor de masă;](#)
- [Legea din 22 august 1997 privind protecția persoanelor și a bunurilor;](#)

- Regulamentul Consiliului de Miniștri din 30 august 2011 privind cerințele pe care trebuie să le îndeplinească managerul de securitate, serviciile de securitate și serviciile de informații.

Articolul 6 alin.1 punctul 2 din Legea privind securitatea evenimentelor de masă obligă organizatorul unui eveniment de masă să asigure servicii de securitate. În majoritatea cazurilor, organizatorii își îndeplinesc obligația menționată anterior prin încheierea unui contract cu o agenție profesională sau o societate de pază și protecție. Întrucât legislația nu reglementează forma de angajare a persoanelor care formează serviciile de securitate, acestea au dreptul legal de a fi angajate și de a-și îndeplini sarcinile pe baza unor acorduri de drept civil, cum ar fi contractele de mandat.

Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 22 alin.12 din Legea din 26 iunie 1974 (Codul muncii) nu este permisă înlocuirea unui contract de muncă cu un contract de drept civil cu menținerea condițiilor raportului de muncă. În conformitate cu articolul 22 alin.11, o astfel de angajare se bazează întotdeauna pe un raport de muncă, indiferent de denumirea contractului încheiat de părți. Astfel cum este definit la articolul 22 alin.1 din Codul muncii, există un raport de muncă dacă salariatul se obligă să presteze o muncă de un anumit tip pentru angajator și sub conducerea acestuia, la locul și în momentul stabilite de angajator, iar angajatorul se obligă să îl angajeze pe salariat în schimbul unei remunerații. O astfel de soluție a fost adoptată pentru a oferi o protecție mai eficientă persoanelor fizice aflate într-un raport de muncă de facto și drepturilor acestora.

În conformitate cu articolul 6 alin.1 pct. 2 din Legea privind securitatea evenimentelor de masă, organizatorul unui eveniment de masă trebuie să asigure participarea serviciilor de securitate, a serviciilor de informații și a managerului de securitate responsabil de aceste servicii. În conformitate cu art.3 pct.13 din lege, serviciul de securitate este format din persoane înscrise pe lista personalului calificat de securitate fizică, menționată la art.26 din Legea din 22 august 1997 privind protecția persoanelor și a bunurilor, și se află sub autoritatea responsabilului de securitate, desemnat de organizator. Articolul 26 alin.3 din lege precizează cerințele pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi înscrisă pe lista personalului calificat de securitate fizică. O astfel de persoană trebuie:

- să aibă cetățenia poloneză sau cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene, a Confederației Elvețiene sau a unui stat membru al Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) - parte la Acordul privind Spațiul Economic European;
- să aibă vârsta de cel puțin 21 de ani;
- să fi absolvit cel puțin învățământul secundar inferior sau opt ani de școală primară;
- să aibă capacitate procesuală deplină;

- să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune intenționată printr-o hotărâre definitivă și să nu existe o procedură penală în curs pentru o astfel de infracțiune;
- să aibă un cazier impecabil, eliberat de șeful poliției districtuale (regionale, municipale) competent pentru locul său de reședință, întocmit pe baza informațiilor de care dispune în prezent poliția sau, în cazul unui cetățean al unui alt stat membru al UE, al Confederației Elvețiene sau al unui stat membru al Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) - parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau al unui cetățean polonez cu reședința pe teritoriul acestor țări - eliberat de o autoritate de nivel și competență corespunzătoare din aceste țări pentru locul de reședință al persoanei respective;
- să aibă capacitatea fizică și capacitatea psihică de a-și exercita atribuțiile, confirmate prin certificate medicale și psihologice valabile;
- să aibă pregătire teoretică și pregătire practică în tir, autoapărare, tehnici de intervenție și legislație referitoare la exercitarea atribuțiilor de protecție a persoanelor și a bunurilor.

În conformitate cu articolul 28 (1) din Legea privind protecția persoanelor și a bunurilor, lista personalului calificat de securitate fizică este menținută în sistemul ICT de către comandantul-șef al poliției. Datele sunt introduse de către comandanții poliției voievodale competente pentru locul de reședință al persoanei respective.

În plus, conform art.19 alin.3 din Legea privind securitatea evenimentelor de masă, membrii serviciului de securitate sunt obligați să finalizeze formarea profesională, reglementată în detaliu în Regulamentul Consiliului de Miniștri din 30 august 2011 privind cerințele pe care trebuie să le îndeplinească managerul de securitate, serviciile de securitate și serviciile de informații.

În conformitate cu articolul 19 alin.4 din Legea privind securitatea evenimentelor de masă, managerul de securitate al evenimentului de masă desemnat de organizator pentru a-l reprezenta în asigurarea securității participanților la eveniment, trebuie să fi absolvit formarea specificată în același Regulament al Consiliului de Miniștri. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al formării viitorilor manageri de securitate este mult mai larg decât cel al membrilor serviciului de securitate. În plus, în cazul în care evenimentul este clasificat ca fiind un eveniment de masă cu risc ridicat, numai o persoană înscrisă pe lista personalului calificat în domeniul securității fizice poate fi numită manager de securitate.

Portugalia

În Portugalia, securitatea la evenimentele sportive și la cele culturale majore este reglementată în mod diferit.

Astfel, din punct de vedere sportiv, se aplică [Legea nr. 39/2009 din 30 iulie privind regimul juridic pentru combaterea violenței, rasismului, xenofobiei și intoleranței în cadrul evenimentelor sportive, pentru a permite desfășurarea acestora în siguranță.](#)

Art. 10 din lege stabilește că este responsabilitatea organizatorului evenimentului sportiv, pentru evenimentele sportive considerate cu risc ridicat, naționale sau internaționale, să asigure prezența unui coordonator de securitate și a personalului de securitate privată, cu specialitatea de asistent de sală de sport (definit la art. 3 ca fiind un paznic privat specializat, angajat direct sau indirect de organizatorul evenimentului sportiv, cu funcțiile, atribuțiile și pregătirea definite în legislația aplicabilă exercitării activităților de securitate privată), în condițiile definite în regimul juridic al securității private. Nerespectarea acestei prevederi implică, pentru organizatorul evenimentului sportiv, desfășurarea evenimentelor sportive cu ușile închise. Actul mai stabilește că promotorii spectacolului sportiv sunt obligați să aibă norme interne autorizate privind măsurile de securitate (art. 8).

Sistemul de securitate obligatoriu aplicabil spectacolelor și programelor de divertisment în spații autorizate în vederea promovării desfășurării acestora în condiții de siguranță, aprobat prin [Ordinul nr. 102/2014 din 15 mai](#), stabilește obligația, din partea organizatorului, de a avea un plan de prevenire și de securitate a spectacolului, un coordonator de securitate precum și utilizarea asistenților de sală de concert (art. 4).

Activitatea de securitate privată este reglementată de [Legea nr. 34/2013, din 16 mai](#), care stabilește regimul de desfășurare a activităților de securitate privată și aduce prima modificare Legii nr. 49/2008, din 27 august ([Legea privind organizarea cercetării penale](#)).

Art. 2 din Legea nr. 34/2013 stabilește următoarele definiții:

j) „personal de securitate/pază/supraveghere privată” (*Pessoal de segurança privada*) înseamnă lucrătorii calificați în mod corespunzător și autorizați să îndeplinească atribuțiile prevăzute pentru personalul de supraveghere, coordonatorii de securitate și directorii de securitate în condițiile prezentei legi;

k) „personal de supraveghere/pază/securitate” (*Pessoal de vigilância*) înseamnă lucrătorii care sunt calificați în mod corespunzător și autorizați să îndeplinească sarcinile prevăzute în prezenta lege și care sunt legați printr-un contract de muncă de entități care dețin un permis sau o licență.

Art. 4 din Legea nr. 34/2013 prevede următoarele cu privire la exercitarea activităților de securitate privată și de autoprotecție:

(1) Exercițarea activității de securitate privată sau organizarea, în interes propriu, de servicii de autoprotecție necesită un atestat, acordat de membrul Guvernului responsabil de domeniul administrației interne, care poate lua forma unui permis, a unei licențe sau a unei autorizații.

(2) Activitățile de securitate privată pot fi desfășurate de către:

- a. Societățile de securitate privată;
- b. (Abrogat.)
- c. Organizațiile de consultanță în domeniul securității;
- d. Organizațiile de formare în domeniul securității private.

(3) Activitatea prevăzută la lit. a) a alineatului precedent poate fi desfășurată numai de către o persoană juridică de drept privat, autorizată în mod corespunzător, al cărei obiect de activitate constă exclusiv în furnizarea de servicii de securitate privată și care, indiferent de denumirea pe care o adoptă, desfășoară activitatea de prestări de servicii către terți pentru unul sau mai multe dintre serviciile prevăzute la art. 3 alin. 1 și 2.

(4) Orice persoană juridică, publică sau privată, poate organiza servicii de autoprotecție în interes propriu, atunci când este autorizată corespunzător cu licența corespunzătoare, utilizând numai lucrători cu contract de muncă, în condițiile prezentei legi.

(5) Serviciile de autoprotecție prevăzute la alineatul precedent pot fi completate prin furnizarea de servicii de către organizații care dețin o licență corespunzătoare.

La art. 21 din Legea nr. 34/2013, sunt prevăzute următoarele cu privire la contractele de muncă:

(1) Contractele de muncă ale personalului de securitate, ale coordonatorilor de securitate și ale directorilor de securitate se încheie în scris și menționează în mod expres specificul fiecărei funcții.

(2) Contractul de muncă trebuie să fie încheiat între personalul de securitate privată și entitatea autorizată să desfășoare activitatea de securitate privată.

(3) Contractele de muncă pe termen foarte scurt menționate în Codul muncii nu sunt admisibile în scopul desfășurării activităților de securitate privată, cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 140 alineatul (2) literele (a)-(g) din Codul muncii.

În conformitate cu art. 22 alin. (2) din Legea nr. 34/2013, personalul de supraveghere trebuie să îndeplinească permanent și cumulativ următoarele cerințe

- a) Să fie cetățean portughez, al unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau, în condiții de reciprocitate, al unui stat cu limba portugheză ca limbă oficială;
- b) Să fi terminat studiile obligatorii;
- c) Să aibă capacitate civilă deplină;

- d) Să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra vieții, integrității fizice, rezervei vieții private, proprietății, vieții în societate, în special infracțiunea de fals, securității telecomunicațiilor, ordinii și liniștii publice, autorității publice, în special infracțiunile de rezistență și nesupunere față de autoritatea publică, pentru infracțiunea de deținere a unei arme interzise sau pentru orice altă infracțiune intenționată pasibilă de o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 3 ani, fără a aduce atingere reabilitării judiciare;
- e) Să nu dețină sau să nu fi deținut în ultimii 3 ani o calitate, un post sau o funcție de supraveghere a exercitării activităților de securitate privată
- f) Să nu fi fost sancționat printr-o decizie definitivă și irevocabilă cu pedeapsa separării de serviciu sau a expulzării din forțele armate, din serviciile care alcătuiesc sistemul de informații al Republicii Portugheze sau din forțele și serviciile de securitate, sau cu orice altă sancțiune care face imposibilă menținerea legăturii funcționale.

De asemenea, art. 22 alin. (7) din aceeași lege prevede următoarele:

Condițiile specifice de admitere și de menținere în profesia de securitate privată sunt

- a. Să posede aptitudinile fizice, psihice și mentale minime necesare îndeplinirii atribuțiilor, prevăzute în anexele I și II la prezenta lege, care fac parte integrantă;
- b. Să fi urmat cu succes cursuri de formare profesională în condițiile stabilite la art. 25 sau cursuri identice date și recunoscute într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European, fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 9/2009, din 4 martie, în redactarea actuală.

Art. 25 din Legea nr. 34/2013 prevede următoarele cu privire la formarea profesională:

(1) Formarea profesională a personalului de securitate privată cuprinde:

- a) formarea inițială de calificare;
- b) formarea de perfecționare;
- c) formarea complementară.

(2) Formarea profesională trebuie să cuprindă o componentă teoretică și o componentă practică care să fie dezvoltate într-un context de formare, fără a aduce atingere unei componente complementare într-un context real de lucru.

(3) Conținutul și durata cursurilor, precum și calificările profesionale minime ale personalului didactic sunt definite prin ordin al membrului Guvernului responsabil de domeniul administrației interne.

(4) În sensul articolului 22 alineatul (7) litera (b), sunt recunoscute numai cursurile de formare furnizate în locuri certificate, de formatori înregistrați și care respectă conținutul și durata definite în condițiile ordonanței menționate la alineatul (3).

(5) Orice publicitate în domeniul formării în domeniul securității private poate fi efectuată numai de către o entitate autorizată și trebuie să conțină denumirea comercială și numărul autorizației respective.

Art. 27 din Legea nr. 34/2013 stabilește următoarele:

(1) În vederea exercitării atribuțiilor de serviciu, personalul de securitate privată trebuie să dețină o legitimație profesională, eliberată de Direcția Națională a Poliției de Siguranță Publică (PSP), valabil pentru o perioadă de 5 ani și reînnoibil pentru perioade egale.

(2) Brevetul profesional se eliberează, în condițiile alineatului precedent, cetățenilor unui alt stat membru al Uniunii Europene care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 sau care pot dovedi că îndeplinesc aceste condiții, în conformitate cu controalele și verificările efectuate în statul de origine.

(3) Reînnoirea brevetului profesional presupune participarea la un curs de perfecționare sau la un curs echivalent, susținut și recunoscut în alt stat membru al Uniunii Europene, precum și verificarea cerințelor și a incompatibilităților prevăzute la art. 22.

(4) Personalul de supraveghere care nu este încadrat la niciun angajator nu poate, în niciun caz, să utilizeze, să afișeze sau să se identifice cu cardul profesional.

Slovacia

În Slovacia, societățile de securitate pot angaja persoane fizice pe baza unor contracte de colaborare pentru evenimente majore (de exemplu, evenimente sportive sau artistice) numai dacă munca prestată se califică drept activitate independentă și nu drept muncă salariată. Aceste persoane trebuie să acționeze în calitate de prestatori de servicii independenți (de exemplu, întreprinzători individuali) cu licențele și calificările necesare, astfel cum se prevede în [Legea nr. 473/2005 privind serviciile de securitate privată](#) (art. 16). În cazul în care activitatea prezintă caracteristicile unui loc de muncă pe baza unui contract de muncă (de exemplu, supraveghere directă, utilizarea resurselor companiei), aceasta trebuie să facă obiectul unui contract sau al unui acord de muncă în conformitate cu Codul muncii ([Legea nr. 311/2001](#)). Nerespectarea acestor norme ar putea constitui o încălcare a [Legii nr. 82/2005 privind munca ilegală și ocuparea ilegală a forței de muncă](#) (art. 2 punctul 2).

În Slovacia, persoanele fizice care prestează servicii de pază trebuie să îndeplinească cerințele legale de calificare. În conformitate cu Legea nr. 473/2005 privind serviciile de securitate privată, este necesar ca aceste persoane să obțină o licență profesională de tip „S”. Această licență confirmă faptul că titularul a finalizat cu succes formarea și a promovat examenul de competență profesională, demonstrând astfel cunoștințele și aptitudinile necesare pentru a presta serviciul de pază.

În conformitate cu prevederile [art. 48 alin. \(2\)](#) din Legea nr. 473/2005 privind serviciile de securitate privată, protecția fizică în cadrul prestării unui serviciu de securitate în temeiul art. 2 alineatul (1) litera (b) poate fi efectuată numai de o persoană care

- a. a împlinit vârsta de 18 ani,
- b. are capacitate juridică deplină,
- c. are o bună reputație în conformitate cu art. 13,
- d. este de încredere în conformitate cu art. 4,
- e. este apt din punct de vedere medical în conformitate cu art. 15,
- f. deține o licență de tip CIT în conformitate cu art. 20.

Slovenia

Un titular de licență (o societate de securitate) poate asigura securitatea privată numai cu personal de securitate cu care are un contract permanent ([Legea privind securitatea privată \(ZZasV-1\)](#), articolul 11 alin. 2). În cazul în care personalul de securitate este angajat de un titular de licență sau de un furnizor de securitate internă, acesta are dreptul de a îndeplini sarcini de securitate privată direct din ziua în care i se înmânează o legitimație oficială (art. 11 alin. 4). Personalul de securitate și persoanele asociate trebuie să fie supuse unei verificări a antecedentelor de securitate și nu pot exista rezerve de securitate în ceea ce îi privește (articolul 16 alin. 1).

Companiile de securitate care furnizează servicii pentru evenimente publice (evenimente sportive, concerte, alte evenimente culturale și de divertisment, târguri etc.) trebuie să obțină o licență pentru furnizarea de servicii de securitate la adunări publice pentru fiecare eveniment. În plus, personalul lor de securitate trebuie să fie special instruit pentru asigurarea securității la evenimente publice. Pentru anumite evenimente sportive, personalul de securitate trebuie să poarte echipament special, deoarece scandalagii și huliganii se amestecă adesea în mulțime, punând în pericol siguranța tuturor participanților și provocând daune cluburilor sportive.

Art. 4 din Legea privind securitatea privată stabilește formele de securitate și tipurile de licențe:

1. protecția persoanelor și a bunurilor;
2. protecția persoanelor;
3. transportul și protecția numerarului și a altor transporturi valoroase;
4. protecția adunărilor publice;
5. securitatea evenimentelor din unitățile de alimentație publică;
6. conducerea centrului de control al securității (denumit în continuare CCS);
7. proiectarea sistemelor tehnice de securitate;
8. implementarea sistemelor tehnice de securitate.

Art. 11-13 din Legea privind securitatea privată prezintă serviciile de securitate privată:

Art. 11. Furnizarea de servicii de securitate private

(1) Titularul de licență are dreptul de a efectua o anumită formă de securitate privată de la data eliberării certificatului de licență. Forma, prețul și conținutul certificatului de licență se stabilește de către ministrul de interne.

(2) Titularul de licență poate asigura securitate privată numai cu personal de securitate care îndeplinește cerințele prezentei legi. Un raport de muncă trebuie încheiat cu personalul de pază înainte de a asigura securitatea privată.

(3) Înainte de a asigura securitatea privată, licențiatul trebuie să încheie un contract de securitate scris cu clientul serviciului, în care se precizează în mod clar forma și sfera de aplicare a serviciilor de securitate. În cazul în care aceeași securitate privată va fi furnizată de un alt titular de licență pentru același client, acest lucru trebuie să fie evidențiat în contract sau în anexa acestuia. Un contract privind furnizarea de securitate care nu este încheiat în scris sau în conformitate cu prezenta lege sau care este încheiat cu o societate sau un întreprinzător individual care nu deține licența corespunzătoare menționată în prezenta lege este nul. Pe baza formei de securitate solicitate, clienții care solicită securitate privată sunt obligați să încheie un contract scris privind furnizarea de securitate cu un titular de licență care deține o licență corespunzătoare.

(4) În cazul în care personalul de securitate este angajat de un titular de licență sau de un furnizor de securitate internă, acesta are dreptul de a îndeplini sarcini de securitate privată direct din ziua eliberării unei legitimații. Forma, prețul și conținutul legitimației oficiale sunt stabilite de ministru.

(5) Un stagiar sau un ucenic poate lucra în conformitate cu reglementările care se referă la ocuparea forței de muncă, cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel. O astfel de persoană poate desfășura activități de securitate privată numai sub supravegherea directă constantă a unui mentor și nu are dreptul de a desfășura independent activitățile unui agent de securitate. Statutul acestei persoane trebuie să fie vizibil pe uniformă și trebuie să se efectueze o verificare a antecedentelor de securitate ale acestei persoane înainte ca, aceasta, să înceapă lucrul.

(6) Titularii de licență și personalul de securitate trebuie să îndeplinească condițiile pentru furnizarea de securitate privată și, în ceea ce privește forma de securitate în cauză, să o furnizeze în conformitate cu prezenta lege și cu reglementările emise în baza acesteia pe toată durata exercitării activității. Autoritatea competentă sau un inspector din cadrul inspectoratului ministerului responsabil cu afacerile interne (denumit în continuare „inspector”) poate verifica în orice moment îndeplinirea condițiilor din oficiu. În cazul în care un titular de licență sau de legitimație oficială nu mai îndeplinește condițiile pentru furnizarea de securitate privată sau în cazul în care licența sau legitimația oficială expiră în conformitate cu prezenta lege sau este revocată, acesta trebuie să înceteze imediat să furnizeze securitate privată și să returneze certificatul de licență sau legitimația oficială autorității competente în termen de opt zile de la încetarea îndeplinirii condițiilor sau de la încetarea sau revocarea licenței sau a legitimației oficiale. În cazul în care titularul unei licențe sau al unei legitimații nu returnează licența sau legitimația, autoritatea competentă publică pe site-

ul său internet denumirea oficială a societății, cu numărul și tipul licenței, sau numele și prenumele persoanei, cu numărul legitimației.

(7) Personalul de securitate trebuie să poarte asupra sa legitimația oficială în timpul îndeplinirii sarcinilor și trebuie să o prezinte unui ofițer de poliție sau unui inspector la cerere. Este interzis să se ofere, să se vândă, să se cumpere sau să se împrumute o legitimație oficială sau să se utilizeze legitimația oficială a altei persoane ca fiind a proprie sau să se modifice în orice mod.

(8) Atunci când aplică măsuri împotriva unei persoane sau efectuează orice altă sarcină în temeiul prezentei legi, personalul de securitate este obligat, la cererea persoanei, după procedură, să prezinte legitimația oficială și să se identifice cu numele, prenumele și titlul titularului de licență pentru care este angajat. În cazul în care personalul de securitate își îndeplinește sarcinile în haine civile sau alte haine fără însemnele vizibile ale titularului de licență, acesta este obligat să prezinte legitimația oficială și să se identifice cu numele, prenumele și titlul titularului de licență pentru care este angajat.

(9) În cazul în care în aria protejată se aplică reguli speciale de asigurare a ordinii, clientul serviciului este obligat să se asigure că înainte de intrarea în aria protejată sunt scrise la loc vizibil semnul „SECURITATE” și regulile speciale de asigurare a ordinii.

(10) Ministrul de interne stabilește mai detaliat condițiile de asigurare a securității private.

Art. 12. Controlul intern

Un titular de licență trebuie să garanteze controlul intern propriu sau contractual al îndeplinirii sarcinilor de către personalul de securitate, cu supraveghetori de securitate și manageri de securitate, care trebuie să fie calificați profesional pentru îndeplinirea sarcinilor în conformitate cu un program specificat de minister.

Art. 13. Standarde

(1) Securitatea privată trebuie să fie asigurată în conformitate cu standardele naționale slovene adoptate și publicate.

(2) În cazul în care nu există standarde naționale slovene prevăzute pentru domeniile menționate la alineatul precedent, se aplică normele internaționale (IEC, ISO) și alte standarde în conformitate cu normele profesionale.

(3) Seriile de standarde pentru sistemele de protecție împotriva incendiilor, alarmele sociale și alte sisteme sunt, de asemenea, obligatorii în cazurile în care aceste sisteme sunt inseparabil legate de sistemele tehnice de securitate, iar interferența cu astfel de sisteme înseamnă interferența cu sistemele tehnice de securitate în conformitate cu prezenta lege.

(4) Standardele menționate în prezentul articol care sunt obligatorii în domeniul securității private sunt stabilite de Minister de interne.

Personalul de securitate care îndeplinește condițiile pentru a fi agent de securitate primește o legitimație oficială și nu are nevoie de o licență. Condițiile de obținere a unei legitimații oficiale sunt prevăzute la articolul 32 (Condiții generale), la articolul 33 (Condiții speciale), la articolul 34 (Procedura de obținere a unei legitimații oficiale).

Art. 32. Condiții generale

(1) Pentru a dobândi o legitimație oficială, solicitantul trebuie să îndeplinească următoarele condiții generale

9. să aibă vârsta de cel puțin 18 ani
10. să aibă cetățenia unui stat membru al UE, a unui stat al Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene
11. să aibă pregătirea profesională pentru tipul de muncă care urmează să fie efectuată
12. să fi fost supus unei verificări de securitate și să nu existe rezerve de securitate în ceea ce îl privește
13. să nu fi făcut obiectul revocării unei legitimații oficiale în ultimii doi ani din cauza încălcării prezentei legi
14. să aibă capacitatea medicală și psihică în raport cu tipul de muncă care urmează să fie efectuată
15. să aibă o cunoaștere activă a limbii slovene.

(4) Pe baza unei cereri, solicitantului i se eliberează o legitimație oficială pentru tipul de activitate pentru care este pregătit profesional și îndeplinește condițiile prevăzute.

Art. 33. Condiții speciale

(1) În plus față de condițiile generale menționate la articolul 32 din prezenta lege, solicitantul trebuie să îndeplinească și condițiile speciale prevăzute în cataloagele de cunoștințe și competențe profesionale pentru o calificare profesională națională individuală în legătură cu calificarea profesională pentru efectuarea unui tip individual de muncă.

(2) În plus față de condițiile generale menționate la articolul 32 din prezenta lege, o persoană care solicită o legitimație oficială de supraveghetor de securitate trebuie să aibă cel puțin un an de experiență profesională, pentru un operator CCS cel puțin doi ani și pentru un bodyguard de securitate sau un manager de securitate cel puțin trei ani de experiență profesională, toate în domeniul asigurării securității.

(3) Prin derogare de la dispozițiile alineatului precedent, condiția privind experiența de lucru pentru un manager de securitate este îndeplinită de un solicitant cu cel puțin o diplomă de învățământ superior și cel puțin cinci ani de experiență de lucru în funcții de conducere sau de gestionare.

(4) Experiența dobândită prin îndeplinirea directă a sarcinilor personalului de securitate care are dreptul de a aplica măsurile unui agent de securitate și experiența dobândită prin îndeplinirea directă a sarcinilor unui funcționar public autorizat sau ale unui funcționar al comunității locale cu drept de exercitare a autorității și de aplicare a

mijloacelor coercitive (ofițer de poliție, gardian municipal, ofițer de poliție judiciară, ofițer de poliție militară) sunt considerate experiență în domeniul securității.

Articolul 34. Procedura de obținere a unei legitimații oficiale

(1) O cerere de dobândire a unei legitimații profesionale, însoțită de o declarație precisă privind tipul de activitate, se depune la autoritatea competentă. Cererea este însoțită de dovada scrisă a îndeplinirii condițiilor de obținere a unei legitimații, astfel cum sunt prevăzute de prezenta lege.

(2) Conținutul cererii pentru dobândirea unei legitimații este specificat de către ministru.

(3) Datele din registrele oficiale ținute de autoritățile publice, de comunitățile locale autonome sau de titularii de autoritate publică sunt obținute din oficiu de către funcționarul autorității competente care decide cu privire la acordarea legitimației.

Articolele 38-41 din Legea privind securitatea privată prezintă formarea profesională și avansată a personalului de securitate:

Art. 38. Formarea profesională și perfecționarea personalului de securitate

(1) Personalul de securitate trebuie să urmeze programe de formare profesională și de perfecționare în scopul dobândirii și îmbunătățirii cunoștințelor și competențelor profesionale în cadrul programelor de formare profesională și perfecționare a personalului de securitate (denumite în continuare: programe) specificate de ministru în funcție de tipul de activitate desfășurată de personalul de securitate în domeniul securității private.

(2) Formarea profesională și avansată în conformitate cu prezenta lege are următorul înțeles

- formare în cadrul programelor de formare profesională;
- formare avansată în cadrul programelor de formare profesională;
- formare avansată în cadrul programelor periodice de formare avansată;

(3) Înainte de a efectua anumite tipuri de muncă, personalul de securitate trebuie să urmeze o formare profesională și avansată și să promoveze cu succes examenul de calificare profesională.

(4) Costurile formării profesionale și perfecționării obligatorii, ale formării profesionale și perfecționării în interesul angajatorului și ale examenelor de calificare profesională sunt suportate de titularul licenței sau de furnizorul intern de securitate sau de persoana în cauză în cazul în care persoana nu se află într-un raport de muncă cu titularul licenței.

(5) Formarea profesională și avansată în conformitate cu prezenta lege sunt furnizate de furnizorii de formare profesională și avansată cărora li s-a acordat autorizație publică.

Art. 39. Perfecționarea internă a personalului de securitate

(1) Pe lângă programe de formare profesională și de perfecționare menționate la articolul 38 din prezenta lege, un titular de licență și un furnizor de securitate internă sunt obligați să asigure perfecționare internă pentru personalul de securitate cel puțin o dată pe an, în funcție de tipul de activitate desfășurată.

(2) Programele de perfecționare internă trebuie să includă cunoștințe teoretice și practice specificate de programele de formare profesională și perfecționare în vigoare, precum și o examinare a abilităților teoretice și practice, din care să rezulte faptul că participanții sunt calificați din punct de vedere profesional pentru îndeplinirea sarcinilor specifice de securitate privată.

(3) Titularul licenței și furnizorul intern de servicii de securitate sunt obligați să țină o evidență a conținutului și duratei formării avansate, a prezenței personalului de securitate, a rezultatelor examinării și a datelor privind furnizorul și să notifice asociația reprezentativă cu cel puțin opt zile înainte de începerea formării avansate.

Art. 40. Calificări profesionale

(1) Personalul de pază este calificat profesional conform tipului de muncă pe care îl prestează în temeiul prezentei legi, dacă:

1. a absolvit un program de învățământ în domeniul securității private, în conformitate cu reglementările care vizează programele de învățământ public,
2. a absolvit un program de formare profesională și de perfecționare, astfel cum se specifică în prezenta lege, și a dobândit calificarea profesională națională în domeniul securității private, în conformitate cu reglementările care reglementează calificările profesionale naționale; sau
3. a dobândit o calificare profesională națională în domeniul securității private, obținută în alt mod, în conformitate cu reglementările care vizează calificările profesionale naționale, cu excepția cazului în care finalizarea formării profesionale și perfecționării, astfel cum se specifică în prezenta lege, este obligatorie.

(2) Pe lângă calificarea profesională menționată la alineatul precedent, personalul de securitate trebuie să urmeze cursuri interne de perfecționare, formare avansată și examen periodic de calificare profesională, astfel cum se specifică în prezenta lege.

(3) Personalul de securitate trebuie să dobândească o calificare profesională pentru tipul de activitate pentru care a fost instruit în cadrul programelor de formare profesională și de perfecționare.

(4) O persoană care a absolvit programul de formare este recunoscută ca fiind calificată profesional în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor specificate în catalogul de cunoștințe și competențe profesionale, în calificarea profesională națională individuală și în programele de formare profesională și de perfecționare adoptate. Autoritatea competentă compară conținutul și durata programului de formare

profesională cu catalogul de cunoștințe și competențe profesionale, precum și cu programele adoptate, și obține un aviz din partea asociației reprezentative.

Art. 41. Examinarea periodică a calificărilor profesionale

(1) La fiecare cinci ani după ce a finalizat formarea sau educația profesională de bază sau pe baza unei măsuri de inspecție menționate la articolul 74 alineatul (1) punctul 7 din prezenta lege, persoana trebuie să urmeze cursuri periodice de perfecționare în conformitate cu programele specificate de minister și să promoveze cu succes examenul periodic de calificare profesională.

(2) În cazul în care o persoană menționată la alineatul precedent nu promovează examenul, aceasta are dreptul să îl susțină din nou de mai multe ori, pe propria cheltuială. În cazul în care persoana nu promovează examenul nici după trei luni de la prima încercare, aceasta trebuie să participe din nou la perfecționarea periodică.

(3) În cazul în care persoana nu promovează examenul în termen de șase luni de la prima încercare sau nu îl susține și au trecut mai mult de cinci ani de la formarea de bază sau de la perfecționarea periodică anterioară, se consideră că persoana nu este calificată profesional și nu mai îndeplinește condițiile pentru îndeplinirea sarcinilor de securitate privată.

(4) O persoană poate oricând să finalizeze din nou formarea avansată periodică și să susțină examenul.

Legea privind securitatea privată prevede următoarele tipuri de licențe:

Articolul 20: Licență pentru transportul și protecția valutei și a altor obiecte de valoare;

Articolul 21: Licență pentru asigurarea securității la evenimente în unități de catering;

Articolul 22: Licență pentru exploatarea unui centru de control al securității;

Articolul 23: Licență pentru proiectarea sistemelor tehnice de securitate;

Articolul 24: Licență pentru punerea în aplicare a sistemelor tehnice de securitate.

Condițiile de obținere a licențelor menționate anterior sunt prevăzute la articolul 19.

Spania

Corespondenții spanioli ne-au transmis (prin rețeaua ECPRD) că agențiile/firmele de securitate privată pot angaja persoane fizice pe bază de contract de colaborare.

[Legea 5/2014 din 4 aprilie 2014 privind securitatea privată](#) prevede următoarele:

Art. 26. (1) Numai personalul de securitate privată poate exercita funcții de securitate privată, care va fi alcătuit din agenți de securitate și agenți de securitate specializați în paza explozivilor, gărzi de corp private, paznici rurali și specialitățile acestora de

paznici de vânătoare și paznici pentru pescuitul maritim, șefi de pază, directori de securitate și detectivi privați.

(2) Pentru a se califica ca paznic de explozivi va fi necesar să fi obținut în prealabil certificarea ca paznic. Pentru a se califica ca paznic sau paznic maritim de pește va fi necesar să fi lucrat anterior ca paznic rural.

(3) Pentru prestarea de servicii în infrastructurile critice și în cele care sunt esențiale pentru comunitate, precum și în acelea care în mod excepțional o impun pe baza caracteristicilor specifice ale acestora, cerințele de pregătire a personalului de pază pot fi majorate prin reglementare responsabil de realizarea lui.

(4) Obținerea de către personalul de securitate privată a unor calificări suplimentare față de cele deja dobândite va fi reglementată prin regulament. Dezvoltarea reglementării va avea în vedere excluderea cerințelor de formare deja acreditate și va pune în valoare experiența acreditată în dezvoltarea funcțiilor de securitate privată pentru dobândirea respectivei calificări suplimentare.

(5) Omogenitatea, trăsăturile distinctive și mijloacele de apărare ale paznicilor și paznicilor rurali și specialitățile respective ale acestora se vor stabili prin regulament.

Art. 27. (1) Pentru a exercita funcții de securitate privată, personalul menționat la articolul precedent trebuie să obțină în prealabil licența/autorizația corespunzătoare din partea Ministerului de Interne, în condițiile care vor fi stabilite prin regulament.

(2) După verificarea îndeplinirii condițiilor necesare, celor care solicită licențierea/autorizarea li se eliberează o carte de identitate profesională, care cuprinde toate autorizațiile deținute de titular. Cartea de identitate profesională constituie documentul public de acreditare a personalului de securitate privată în timpul exercitării atribuțiilor profesionale.

(3) Autorizarea întregului personal de securitate privată corespunde Direcției Generale a Poliției, cu excepția paznicilor rurali și a specialităților acestora, care corespund Direcției Generale a Gărzii Civile.

(4) Personalul de securitate privată trebuie să îndeplinească exclusiv funcțiile pentru care este autorizat.

(5) Regulamentul stabilește sistemul de incompatibilități pentru exercitarea funcțiilor de securitate privată.

Art. 28. (1). Pentru a obține calificările profesionale indicate în articolul precedent, solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele cerințe generale:

- a) Să fie resortisanți ai unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ai unui stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau să fie resortisanți ai unui stat terț care a semnat cu Spania un acord internațional prin care fiecare parte recunoaște accesul la exercitarea acestor activități pentru resortisanții celeilalte părți.

- b) Să fie majori.
- c) Să aibă capacitatea fizică și aptitudinile psihologice necesare pentru exercitarea funcțiilor.
- d) Să fi urmat formarea prealabilă prevăzută la articolul 29.
- e) Să nu aibă antecedente penale pentru infracțiuni comise cu intenție.
- f) Să nu fi fost sancționați în ultimii doi sau patru ani pentru o infracțiune gravă, respectiv foarte gravă, în domeniul securității private.
- g) Să nu fi fost concediați din serviciul în cadrul Forțelor și Corpurilor de Securitate sau al Forțelor Armate Spaniole sau din țara lor de cetățenie sau de origine în ultimii doi ani.
- h) Să nu fi fost condamnați pentru încălcarea ilegală a dreptului la onoare, a vieții private personale și familiale sau a imaginii proprii, pentru încălcarea secretului comunicațiilor sau a altor drepturi fundamentale în cei cinci ani anteriori depunerii solicitării.
- i) Să promoveze, după caz, probele de verificare stabilite prin regulament de către Ministerul de Interne, care să ateste cunoștințele și abilitățile necesare exercitării funcției.

(2) În plus față de cerințele generale stabilite la punctul precedent, personalul de securitate privată trebuie să îndeplinească, pentru a obține autorizația, cerințele specifice care sunt stabilite prin reglementări în conformitate cu sarcinile care urmează să fie îndeplinite.

(3) Neîndeplinirea oricăreia dintre cerințele stabilite în prezentul articol duce la încetarea autorizației și la anularea automată a înscrierii în Registrul național.

(4) Funcționarii publici în activitate și alt personal în serviciul oricăreia dintre administrațiile publice pot fi autorizați, dar nu vor putea exercita funcțiile specifice personalului de securitate privată, cu excepția cazului în care îndeplinesc funcția de director de securitate în unitatea din care fac parte. Membrii Forțelor și Corpurilor de Securitate pot exercita funcții de personal de securitate privată atunci când încadrează într-o altă situație administrativă decât cea de serviciu activ, cu condiția ca în ultimii doi ani să nu fi exercitat funcții de control al entităților, serviciilor sau activităților private de securitate, supraveghere sau investigare, al personalului sau resurselor acestora.

(5) Cetățenii altor state membre ale Uniunii Europene sau ai statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European, a căror calificări sau acreditări profesionale au fost obținute în oricare dintre aceste state pentru a exercita acolo funcții de securitate privată, pot presta servicii în Spania, cu condiția ca, după verificarea de către Ministerul de Interne, să se dovedească faptul că îndeplinesc următoarele cerințe:

- a) Să dețină orice diplomă, autorizație sau certificare eliberată de autoritățile competente ale oricărui stat membru sau ale unui stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European, care să le permită să exercite funcții de securitate privată în acel stat.
- b) Să ateste cunoștințe, formare și aptitudini echivalente cu cele necesare în Spania pentru exercitarea profesiilor legate de securitatea privată.

- c) Să aibă cunoștințe suficiente de limba spaniolă pentru exercitarea normală a funcțiilor de securitate privată.
- d) Cele prevăzute la punctele b), e), f), g) și h) de la alin. (1).

(6) Lipsa sau insuficiența cunoștințelor sau aptitudinilor necesare pentru exercitarea în Spania a funcțiilor de securitate privată de către resortisanții statelor membre ale Uniunii Europene sau ai statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European poate fi compensată prin aplicarea măsurilor compensatorii prevăzute de reglementările în vigoare privind recunoașterea calificărilor profesionale, în conformitate cu dispozițiile reglementărilor.

Art. 29 (1). Formarea necesară pentru personalul de securitate privată constă în:

a) Pentru agenții de pază, paznici de explozivi, escorte private, paznici rurali, paznici de vânătoare și paznici de vânătoare maritimă, în obținerea certificatului de acreditare corespunzător, eliberat de un centru de formare a personalului de securitate privată care a depus declarația pe propria răspundere la Ministerul de Interne sau la organismul regional competent, sau a certificatelor corespunzătoare de profesionalism în domeniul securității și supravegherii private și al pazei rurale și maritime, stabilite de Guvern la propunerea Ministerului Muncii și Securității Sociale, sau a calificării de formare profesională stabilite de Guvern la propunerea Ministerului Educației, Culturii și Sportului. În ultimele două cazuri, testul de cunoștințe și aptitudini menționat la articolul 28 alin. (1) lit. i) nu este necesar.

b) Pentru managerii și directorii de securitate, în obținerea fie a unei diplome universitare oficiale în domeniul securității care să acrediteze dobândirea competențelor care sunt determinate, fie a calificării cursului de management al securității, recunoscut de Ministerul de Interne.

c) Pentru detectivii particulari, prin obținerea fie a unei diplome universitare în domeniul investigațiilor private care să acrediteze dobândirea competențelor care sunt determinate, fie a calificării cursului de investigații private, recunoscut de Ministerul de Interne.

2. În cazul membrilor forțelor de securitate și ai forțelor armate, se iau în considerare gradul și experiența profesională care le acreditează calificarea pentru îndeplinirea diferitelor funcții de securitate privată, în modul stabilit prin reglementări, și, în toate cazurile, se solicită testul de cunoștințe și aptitudini menționat la articolul 28.1.i).

3. În raport cu prevederile secțiunii 1, formarea prealabilă a personalului inclus la litera a) a acestora care nu deține calificările de formare profesională corespunzătoare sau certificatele de profesionalism, precum și actualizarea și specializarea acestuia se realizează în centrele de formare în domeniul securității private care au depus declarația pe propria răspundere la Ministerul de Interne sau la organismul autonom competent și de către cadre didactice acreditate de ministerul menționat.

4. Centrele de pregătire a personalului de securitate privată necesită, pentru a se deschide și a funcționa, depunerea declarației pe propria răspundere corespunzătoare la Ministerul de Interne sau la organismul autonom competent și trebuie să îndeplinească următoarele cerințe, printre altele care pot fi stabilite prin regulament:

a) Acreditarea, prin orice titlu, a dreptului de utilizare a proprietății.

b) Licența municipală corespunzătoare.

c) Lista profesorilor acreditați.

d) Facilități adecvate pentru îndeplinirea scopurilor sale.

5. Membrii Forțelor și Corpurilor de Securitate care au exercitat funcții de control asupra entităților, serviciilor sau acțiunilor, sau asupra personalului sau mijloacelor, în materie de securitate privată în ultimii doi ani nu pot fi proprietari sau exercita funcții de conducere sau administrare în centrele de formare a personalului de securitate privată.

6. Societățile de securitate privată pot crea centre de formare și perfecționare pentru personalul de securitate privată, indiferent dacă acesta face sau nu parte din personalul lor, în condițiile prevăzute la secțiunea 4.

7. Ministerul de Interne elaborează programe de formare prealabilă și specializată pentru personalul de securitate privată, al căror conținut include teme specifice referitoare la respectarea diversității și la egalitatea de tratament și nediscriminare.

Suedia

În conformitate cu Regulile speciale de competiție pentru asociațiile din prima ligă ([Allsvenskan](#)) și a doua ligă ([Superettan](#)), stabilite de Asociația suedeză de fotbal ([SvFF](#)), se aplică următoarele prevederi pentru personalul de securitate:

Clubul, în calitate de organizator, poartă întotdeauna responsabilitatea pentru securitatea evenimentului și, cu sprijinul delegaților și al poliției, ia decizii cu privire la măsurile necesare. Cluburile trebuie să înființeze o structură care să fie responsabilă de securitate și servicii la evenimentele sportive. Această structură trebuie să includă agenți de securitate și stewarzi. Activitățile legate de siguranță și servicii se desfășoară în strânsă cooperare cu autoritățile publice relevante. Cluburile se asigură că porțile pentru evacuarea rapidă a spectatorilor sunt supravegheate în timpul meciurilor, din momentul în care se deschid și până când sunt închise.

În ceea ce privește gărzile de securitate, alocarea se va face în conformitate cu condițiile din autorizația poliției pentru meci. Agenții de securitate trebuie să fie instruiți de către poliție. În plus, aceștia sunt angajați de clubul responsabil înainte de meci. Cluburile pot avea în serviciu mai mulți agenți de securitate decât se specifică în autorizația poliției. La meciurile clasificate drept meciuri cu risc ridicat, agenții de securitate trebuie să facă întotdeauna parte din structura de securitate.

Cluburile desemnează, de asemenea, stewarzi (care pot fi persoane fizice) care, împreună cu poliția, echipele de salvare, agenții de pază și alți membri ai personalului de pe stadion, sunt responsabili pentru siguranța și serviciile legate de meci. Acești stewarzi nu sunt autorizați ca agenți de securitate specializați. Înainte de a-și prelua atribuțiile, stewarzii trebuie parcurgă o formare specială. Ligile suedeze de fotbal profesionist (SEF) sunt responsabile de conținutul formării, iar programul de formare este prezentat anual SvFF pentru aprobare.

Ungaria

Evenimentele sportive sunt supuse unor cerințe legale stricte pentru a asigura siguranța participanților. În Ungaria, securitatea evenimentelor sportive este reglementată prin [Legea I din 2004 privind sportul \(Legea sportului\)](#), [Decretul guvernamental 54/2004 \(III.31\) privind siguranța evenimentelor sportive](#), [Legea CXXXIII din 2005 privind normele de protecție personală și a proprietății și activitățile de investigații private](#) și [Decretul guvernamental 175/2003 \(X.28\) privind utilizarea echipamentelor deosebit de periculoase pentru siguranța publică](#).

În conformitate cu Legea sportului, atunci când operează un sistem de competiții care intră sub incidența Decretului guvernamental privind securitatea evenimentelor sportive, federația profesională, federația sportivă și organizația sportivă care participă la sistemul de competiții trebuie să angajeze un agent de securitate cu calificări profesionale în domeniul fotbalului. Federația sportivă stabilește în regulamentele sale care conțin cerințele pentru desfășurarea în siguranță a unui eveniment sportiv calificările profesionale pe care trebuie să le dețină agentul de securitate și cerințele pe care acesta trebuie să le îndeplinească.

În conformitate cu Decretul 54/2004 (III.31) privind securitatea evenimentelor sportive, următoarele norme (printre altele) se aplică meciurilor din cea mai înaltă ligă a sistemului de competiții organizate de federațiile sportive naționale de fotbal, handbal, baschet, polo pe apă și hochei pe gheață sau cu participarea acestora, meciurilor de cupă națională la care participă organizații sportive din cea mai înaltă ligă, meciurilor de cupă internațională și meciurilor la care participă echipe naționale:

- Pe baza recomandării Comitetului pentru evaluarea siguranței evenimentelor sportive, Inspectoratul General al Poliției Naționale decide cu privire la clasificarea evenimentelor sportive în funcție de riscul de securitate (art. 2 din Decretul 54/2005) și cu privire la obligația de a utiliza un sistem de control al accesului în cazul evenimentelor sportive cu risc sporit de securitate (Art. 68/A alin. 1 din Legea sportului).
- Numai organizațiile sportive, federațiile sau asociațiile de discipline sportive pot organiza un eveniment sportiv reglementat de decret (art. 5 alin. 1 din Decretul 54/2005).
- Organizatorul desemnează un organism de securitate sau o persoană responsabilă cu securitatea evenimentelor sportive și notifică în scris federația

sportivă națională cu privire la această persoană responsabilă cu cel puțin 15 zile înainte de începerea competiției. La momentul notificării, organizatorul furnizează dovada corespunzătoare că organismul/persoana de securitate delegat(ă) dispune de personalul și echipamentele necesare pentru a asigura securitatea evenimentului sportiv. În absența unui organism/unei persoane de securitate, evenimentul sportiv nu poate fi organizat cu spectatori (art. 6 alin. 1 din Decretul 54/2005).

Pentru a consolida cadrul juridic al serviciilor de securitate furnizate de întreprinderile comerciale în vederea îmbunătățirii ordinii publice și a siguranței publice, Parlamentul Ungariei a adoptat Legea CXXXIII din 2005 privind normele de protecție personală și a proprietății și activitățile de investigații private. În conformitate cu această lege, un eveniment de masă este definit ca un eveniment la care numărul de bilete vândute depășește 25.000 de spectatori (art. 72/C alin.1).

În ceea ce privește desfășurarea serviciilor de securitate privată, legea prevede următoarele:

Art. 5 (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta lege, serviciile de securitate privată pot fi furnizate de o firmă care deține un permis de funcționare eliberat de poliție la cererea firmei, dacă:

- a) solicitantul este un membru al firmei care participă la prestarea de servicii de securitate privată în nume personal sau este un angajat al acestei firme sau - în cazul întreprinzătorilor privați și al întreprinderilor individuale, dacă activitățile sunt desfășurate de alte persoane - cel puțin un angajat al firmei sau o persoană care lucrează în beneficiul firmei în temeiul unui contract civil - inclusiv persoana responsabilă de organizarea și supravegherea operațiunilor - deține o licență eliberată de poliție pentru desfășurarea activităților în nume personal (denumită în continuare „licență”);
- b) solicitantul - cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta lege - deține o poliță de asigurare de răspundere civilă care acoperă toate daunele prevăzute de alte legislații specifice privind activitatea în care dorește să se angajeze pentru pierderi cauzate de neexecutarea unei obligații și pe motive de răspundere extra-contractuală, precum și plata oricărei restituiri (denumită în continuare „poliță de asigurare de răspundere civilă”).

Art. 5/A. (1) În cadrul unei firme, activitățile de proiectare și instalare sau serviciile de investigații private pot fi efectuate de o firmă care este în măsură să îndeplinească cerințele stabilite de legislația relevantă și

- a) un membru al firmei care participă la activități în nume personal sau un angajat al acestei firme sau - în cazul întreprinzătorilor privați și al întreprinderilor individuale, dacă activitățile sunt desfășurate de alte persoane - cel puțin un angajat al firmei sau o persoană care lucrează în beneficiul firmei în temeiul unui contract civil - inclusiv

persoana responsabilă cu organizarea și supravegherea operațiunilor - deține o licență;

b) cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta lege - are o poliță de asigurare de răspundere civilă care acoperă activitatea în care firma dorește să se angajeze.

(2) Orice contract de asigurare de răspundere civilă încheiat în orice stat membru al SEE care îndeplinește condițiile prevăzute la litera b) de la alin. (1) este recunoscut ca fiind echivalent cu polița de asigurare de răspundere menționată.

(3) Firma notifică poliția cu privire la intenția sa de a desfășura activități de proiectare și instalare sau activități de detectiv particular, în conformitate cu Legea privind dispozițiile generale referitoare la inițierea și exercitarea activităților de servicii.

(4) Datele menționate la litera (b) de la alin. (1) sunt verificate de notficator.

(5) Serviciile de proiectare și instalare sau serviciile de investigații private nu pot fi furnizate:

a) de către un întreprinzător privat care, sau de către o întreprindere individuală sau o asociație comercială al cărei director executiv are antecedente penale sau dacă i s-a interzis să exercite profesia necesară pentru desfășurarea activităților reglementate de prezenta lege,

b) de către un întreprinzător privat care, sau de către o întreprindere individuală sau o asociație comercială al cărei membru persoană fizică sau proprietar a deținut anterior o participație într-o firmă căreia poliția i-a aplicat o amendă de reglementare în perioada precedentă de doi ani și dacă această amendă nu a fost plătită; și

c) de către o asociație comercială cu personalitate juridică, căreia i s-a interzis prin decizie definitivă cu caracter imperativ, în conformitate cu legea privind sancțiunile referitoare la răspunderea penală a persoanelor juridice, să furnizeze servicii de proiectare și instalare sau servicii de investigații private.

În conformitate cu legea, serviciile de securitate privată pot fi prestate cu titlu personal de către persoane care dețin una dintre calificările profesionale enumerate mai jos:

- a) ofițer de securitate,
- b) bodyguard,
- c) agent de securitate, sau
- d) supraveghetor de securitate.

Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord

Security Industry Authority (SIA) este organismul public care reglementează industria securității private în Regatul Unit. [Legea privind industria securității private \(2001\)](#), prin care a fost înființată SIA, stabilește modul în care funcționează și este organizată industria securității private. Secțiunea 3 din lege prevede că este infracțiune fapta persoanei fizice de a presta activități care sunt supuse autorizării, dacă nu dețin o licență. SIA este responsabilă cu acordarea, reînnoirea și revocarea acestor licențe.

Potrivit prevederilor legii, pentru obținerea autorizației SIA, solicitantul trebuie să îndeplinească mai multe condiții⁶:

- 18 ani împliniți;
- să fie supus unui control al identității;
- să fie verificat cu privire la cazierul judiciar;
- să aibă drept de muncă în UK;
- să aibă o calificare corespunzătoare, cerută de SIA.

Ca parte a procedurii, SIA va verifica dacă, în ultimii cinci ani, solicitantul a fost internat în mod obligatoriu ori s-au luat măsuri obligatorii în temeiul [Legii privind sănătatea mintală](#). În cazul unui răspuns afirmativ, va fi consultat un medic specialist pentru a se stabili dacă solicitantul este apt.

SIA va lua în considerare, de asemenea, orice alte informații pe care le deține despre solicitant, inclusiv de la poliție, autorități fiscale, autorități locale, rețele de socializare, notificările de amendă fixă (FPN)⁷ și alte declarații.

Solicitanții vor trebui să obțină o calificare recunoscută prin participarea la un curs de formare și promovarea examenelor pentru a obține o licență de intervenție în primă linie (*front line license*) în următoarele sectoare:

- numerar și bunuri de valoare în tranzit;
- protecția persoanelor;
- supravegherea intrărilor (*door security*);
- supravegherea spațiului public (CCTV);
- paznic de securitate;
- imobilizare de vehicule (numai în Irlanda de Nord).

Pentru obținerea unei licențe de intervenție în primă linie, solicitantul trebuie să fi promovat integral cursurile de formare, iar calificarea trebuie să provină de la o organizație autorizată și să fi fost obținută cel mult trei ani înainte de solicitarea licenței. Aceste cerințe privind calificarea sunt obligatorii doar pentru licența de intervenție în primă linie.

⁶ <https://www.gov.uk/guidance/apply-for-an-sia-licence>

⁷ Notele de amendă fixă (*Fixed Penalty Notices - FPN*) sunt un tip de rezultat al justiției penale extrajudiciare utilizat pentru anumite infracțiuni care permit evitarea procedurilor penale prin plata unei amenzi. FPN-urile sunt utilizate în principal pentru infracțiuni de conducere, dar pot fi utilizate și pentru comportamente antisociale cu nivel scăzut de pericolozitate, <https://www.gov.uk/speeding-penalties>.

Condițiile de acordare a licențelor SIA sunt explicate și exemplificate pe larg în materialul [Get licensed. SIA licensing criteria](#).

Referitor la evenimentele cu participare numeroasă de public, SIA a elaborat un [Ghid pentru furnizorii de servicii de securitate](#), care conține informații detaliate pentru fiecare tip de licență solicitată.

După cum se arată în Ghid, multe evenimente din Regatul Unit se bazează pe voluntari pentru a ajuta la desfășurarea acestuia în siguranță și pentru a oferi o experiență pozitivă clienților. În sensul Legii privind industria de securitate privată, există o distincție clară între voluntari și agenții de securitate angajați. Astfel, doar persoanele angajate sau contractate pentru a desfășura activități care pot face obiectul unei licențe sunt acoperite de legislație. Voluntarii nu sunt considerați angajați; prin urmare, aceștia nu pot obține o licență în temeiul Legii privind industria securității private, cu excepția cazului în care este vorba despre imobilizarea vehiculelor.

Voluntarii care lucrează ca agenți de pază la evenimente trebuie să își ofere serviciile în mod gratuit. Aceștia nu trebuie să primească niciun beneficiu financiar, plată în natură sau recompensă pentru serviciile lor. Principiile privind ceea ce constituie o plată în natură sau o recompensă sunt definite de [HM Revenue & Customs](#). Acestea definesc o plată în natură sau o recompensă ca fiind una care face obiectul contribuțiilor PAYE (impozit), respectiv National Insurance (asigurare națională).

În ceea ce privește subcontractarea și utilizarea forței de muncă, acestea sunt practici comune în industria securității private, avându-se în vedere următoarele diferențieri:

- subcontractarea este situația în care o firmă este responsabilă cu executarea unui contract încredințat de o altă firmă care a deținut inițial contractul cu clientul;
- furnizarea de forță de muncă este situația în care o firmă utilizează forța de muncă pusă la dispoziție de o altă firmă, pentru a-și suplimenta numărul de angajați, în scopul de a-și îndeplini obligațiile contractuale în condiții de siguranță.

În ambele situații, personalul trebuie să dețină licența SIA corespunzătoare.

Publicat inițial de *Health & Safety Executive*, [Ghidul violet \(The Purple Guide\)](#) este conceput pentru a oferi orientări organizatorilor de evenimente, furnizorilor de servicii, autorităților locale și altor persoane implicate în industria evenimentelor în aer liber. Publicarea ghidului a fost preluată de *Events Industry Forum* în 2012, moment la care a fost actualizat; de atunci, ghidul a fost extins substanțial și continuă să fie dezvoltat, fiind redactat și revizuit de specialiști în organizarea și desfășurarea evenimentelor în Regatul Unit.